

[Den fungerende handelsminister.]

ville kunne opretholdes, hvis Gladsakse kommune ikke tog del i fællesordningen, idet flere af de øvrige kommuner i så fald heller ikke ville være med i ordningen.

Indenrigsministeriet har i øvrigt også betæneligheder ved tanken om en særordning for Gladsakse kommune, idet de betydelige fordele af ernæringsmæssig og hygiejnisk art, der er opnået ved gennemførelse af en fælles mælkeordning for det storkøbenhavnske område, i så fald muligvis ville blive forskertset.

Handelsministeren fandt ikke tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte de i forslaget til den nye mælkeordning indeholdte salgssandele for mejerierne. Da disse salgssandele er de samme, som har været gældende siden 1951, nærrede ministeren dog nogen betænelighed ved, at det i ordningen bestemmes, at mælkeudvalget meddeler mejerierne koncession for en periode af 10 år, selv om der findes visse bestemmelser om revision af salgssandelene under hensyn til befolkningstilvækst.

Handelsministeren bad såvel mælkeudvalget som Gladsakse kommunalbestyrelse om på ny at overveje spørgsmålet om, hvorvidt der kunne skaffes tilslutning fra alle 13 kommuner, hvis man i koncessionerne tog forbehold over for mejerierne om, at spørgsmålet om en ændring af salgssandelene ville kunne tages op til forhandling efter f. eks. 5 års forløb.

Imidlertid kunne hverken mælkeudvalget, i øvrigt heller ikke Gladsakse kommunalbestyrelse, gå ind på dette forslag, og for ikke at risikere, at den storkøbenhavnske mælkeordning brød sammen og man derved kom ud i ganske usikre tilstande med hensyn til de storkøbenhavnske forbrugeres daglige mælkeforsyning, meddelte handelsministeren den 18. marts Storkøbenhavns kommunale mælkeudvalg den i henhold til mælkeloven nødvendige bemyndigelse til fra den 1. april i år at gennemføre den foreslåede mælkeordning for Storkøbenhavn, sådan at denne kom til at omfatte samtlige de af den hidtil gældende mælkeordning omfattede 13 kommuner.

Poul Møller: Jeg vil gerne takke den højtærede økonomiminister for det svar, han har givet på handelsministerens vegne.

Jeg synes imidlertid ikke, at økonomiministeren i sit svar til mig fremlagde synspunkter, som gjorde det fuldstændig påkrævet, at Gladsakse kommune blev tvunget ind under en ordning, som den ikke ønskede at blive tvunget ind under. Det må vel være således, at disse mere industrielle synspunkter, disse mere merkantile synspunkter, mejeriernes interesse i et samarbejde og med hensyn til fordelingen af kunderne efter de stærkt optrukne linjer, som loven angiver, må træde i baggrunden over for en enstemmig kommunalbestyrelsesbeslutning. Jeg må derfor mene, at den højtærede økonomiminister ikke har givet nogen egentlig motivering for, at handelsministeren skulle anse det for påkrævet at gribe ind på denne måde over for det kommunale selvstyre, når den kommune, det drejer sig om, er så stor, at den selv kan klare sine forsyningsmæssige opgaver. Det kan heller ikke være et statsformål at tvinge Gladsakse kommunes borgere til at modtage deres mælk fra et fjerntliggende mejeri. Det kan heller ikke billiggøre forsyningen til Gladsakse kommune, at forbrugernes mælk skal hentes fra Frederiksberg i stedet for fra deres eget mejeri.

Jeg kan derfor ikke se, at den højtærede økonomiminister i sit svar har anført noget, som gør det aldeles påkrævet — som det måtte være for at anvende lovens § 11, stk. 4 — at tvinge Gladsakse kommune ind under denne storkøbenhavnske ordning. Skulle Gladsaksens vægning medføre, at der var andre kommuner, der brød ud af ordningen, kunne det måske antyde, at tiden var inde til revision af hele det tildelingsgrundlag, hvorpå de storkøbenhavnske mejerier i dag bygger. Hele den omegnsvikling, der har fundet sted, gør det naturligt, at det ikke bliver tre centrale og store mejerier i København, der får leverancen til hele befolkningstilvæksten i omegnskommunerne, men at de lokale mejerier i nærheden af disse kommuner får en chance for at kunne udvikle sig og blive forsyningskilde for de pågældende kommuners borgere.

Jeg skal ikke stille noget tillægsspørgsmål, men blot sige, at jeg ikke anser det for at være tilfredsstillende påvist, at det skulle være påkrævet at gennemføre det direktiv, man har givet Gladsakse kommune.